herpy

SLANGER

Children's Python

Antaresia childreni

Antaresia childreni er en lille, nataktiv pyton fra det nordlige Australien. Den bliver 80-120 cm, er rolig, hårdfør og spiser villigt, og den er derfor en af de mest velegnede pytoner for nye slangeholdere. Den lever længe og tåler både tør og fugtig luft, men den er en dygtig flugtkunstner.

Familie: Pythonidae Tidligere navn: *Liasis childreni; Antaresia stimsoni* Udgivet 16. november 2026

SPECIFIKATIONER

DYRET

Voksenstørrelse	**80-120 cm** total længde inkl. hale
Levetid	**20-30 år**
Aktiv	**Nat**
Levevis	**Klippeboende og jordboende**
Biotop	**Halvørken, savanne og klippeterræn**
Sværhedsgrad	**Begynder**

PASNING

Min. terrarie	**90 × 45 × 45 cm** L × B × H til 1 voksent dyr
Temperatur, dag	**24-29 °C**
Hotspot	**32-35 °C**
Temperatur, nat	**20-24 °C**
Luftfugtighed	**20-80 %**
Vand	**Vandskål**
UVB	**Anbefalet** Ferguson-zone 2
Kost	**Hvirveldyr**
Holdes	**Enkeltvis**

AVL

Formering	**Æglæggende**
Kønsmoden	**18-36 mdr.**
Kuldstørrelse	**8-12 æg**
Inkubation	**45-49 dage** ved 31 °C

BESKYTTELSE OG PAPIRER

CITES	**Appendiks II**
EU-bilag	**Bilag B**
IUCN	**Ikke truet (LC)**

Arten står på CITES liste II og i bilag B i EU's forordning 338/97 (familielistningen Pythonidae spp.). Indførsel fra lande uden for EU kræver CITES-tilladelse, som udstedes af Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø (SGAV) efter BEK nr. 1588 af 9.12.2024. Arten er ikke omfattet af forbudslisten for slanger i BEK nr. 1261 af 17.11.2015. Dyrevelfærdslovens almindelige krav gælder; dyrevelfærd hører også under SGAV.

Om arten

Antaresia childreni er en slank til moderat kraftig pyton med et smalt hoved, lodret pupil og varmefølsomme gruber langs læberne. Kroppen er lidt sammentrykt, halen kort, og der sidder små sporer ved kloakken. Grundfarven er rødbrun til brun med mørkere pletter, der er mest tydelige hos unge dyr. Skællene har et let regnbueskær i solskin. Ungerne er kraftigt plettede og bliver gradvist ensfarvede med alderen.

Voksne dyr måler oftest 80-120 cm inklusive hale. Angivelserne svinger fra omkring 70 cm hos den form, der tidligere blev regnet som *Antaresia stimsoni*, til op mod 150 cm. Denne form har kraftigere og mere varierende farver, med rødbrune til chokoladebrune pletter på lys sandfarvet bund. I 2021 blev de to samlet i én art, fordi de danner en glidende genetisk overgang og er svære at skille ad. Pasningen er den samme for begge former, og mange af tallene for pasning og avl stammer fra den form, der tidligere hed *A. stimsoni*.

Artsnavnet er givet til minde om John George Children, en britisk entomolog, der arbejdede på British Museum. Slægtsnavnet *Antaresia* refererer til stjernen Antares. Arten er først beskrevet i 1842.

A. childreni er rolig, sjældent aggressiv og har en kraftig fødesøgningsrespons. Den kan blive over 30 år gammel, og i fangenskab findes der farvevarianter som albino, leucistisk og melanistisk. Vejledningen handler om arten, ikke om morferne.

Udbredelse og levested

Antaresia childreni lever i store dele af Australien. Den nordlige form findes i det yderste nordlige Western Australia, den nordlige tredjedel af Northern Territory, det nordlige Queensland og på øerne i Torres-strædet. Den form, der tidligere blev regnet som *A. stimsoni*, dækker store dele af det indre Australien fra Queensland og New South Wales til South Australia og Western Australia.

Typelokaliteten er ukendt.

> **Oprindelig udbredelse:** Australien.

LEVESTED

Antaresia childreni lever i mange naturtyper: skov, savanne, krat, ørken, græsland og ferske vådområder. Den er knyttet til klippefremspring, huler og sprækker, helst med vand i nærheden, og den klatrer også i træer og buske. Den er nataktiv og tilbringer dagen i skjul. Dyr, der lever i huler, fanger flagermus i flugten ved at hænge fra loftet.

Byttet er firben, frøer, små pattedyr og fugle. Aktiviteten er størst sidst i regntiden (februar-april) i det nordlige Australien. Klimaet spænder fra tropisk med tydelig regn- og tørtid i nord til tørt og varierende i det indre land.

Pasning

TERRARIET

En voksen *Antaresia childreni* skal have et terrarie på mindst 90 × 45 × 45 cm (længde × bredde × højde). Terrariet skal være mindst lige så langt som slangen, så den kan strække sig helt ud, og høj nok til, at varmelamper og UVB-rør kan bruges sikkert. Unger kan holdes i små bokse med flere skjul, men større terrarier giver flere muligheder for at regulere temperaturen.

Indret med mindst to skjul, der sidder tæt om slangen, ét i den varme og ét i den kølige ende. Tilføj et fugtigt skjul med let fugtet sphagnum eller substrat, flade sten, korkbark og grene. Arten klatrer lidt, så grenene skal sidde fast. Stabler af sten skal være limet og fastgjort, så de ikke kan skride og kvæste slangen, og der skal være adgang til slangen inde i stakken.

Brug et løst substrat på 5-8 cm, fx aspespåner, sand eller en blanding af jord, sand og ler. Slangen graver gerne ned i det. Faste underlag som køkkenrulle bruges kun i karantæne. Undgå klæbebånd i terrariet.

Terrariet skal være helt flugtsikkert, helst med frontdøre og tætte samlinger. Ungerne er meget små og slipper ud gennem de mindste sprækker. Slangen holdes alene, undtagen i parringstiden, hvor to hanner aldrig må være sammen.

Læs mere: Lys og UVB Læs mere: Karantæne og hygiejne

TEMPERATUR

Terrariet skal have en tydelig gradient. Solpletten og det varme skjul skal være 32-35 °C; angivelserne for solpletten svinger fra 32 til 38 °C. Den kølige side skal være 24-29 °C. Om natten skal temperaturen være 20-24 °C og må ikke i længere tid ligge under 20 °C. Unger under et år skal have varme hele døgnet og en mindre gradient på omkring 25-34 °C.

Brug en varmelampe til at skabe en soleplet, helst to eller flere lamper, så hele den sammenrullede slange kan opvarmes jævnt. Et varmt skjul kan laves med en varmemåtte under en sten, styret af en termostat med føleren i skjulet. Slangen må aldrig kunne vikle sig om eller røre ved en varmekilde, for det giver alvorlige forbrændinger. Mål temperaturerne med et infrarødt termometer og digitale følere.

Vinterhvile gavner arten og forbedrer ynglesuccesen: nattemperaturen sænkes gradvist i 6-8 uger om vinteren. Slanger, der er syge eller undervægtige, må ikke sendes i vinterhvile.

Læs mere: Varme og temperatur Læs mere: Vinterhvile og årstider

LUFTFUGTIGHED OG VAND

A. childreni er ikke kræsen med luftfugtigheden og tåler 20-80 %. Hudskiftproblemer skyldes oftest forkert temperatur, ikke luftfugtighed. Luftfugtigheden er højest på den kølige side og om natten, og lavest ved varmen.

Et fugtigt skjul i den kølige ende og lidt sprøjtning om morgenen er nok. En lille skål med frisk vand skal stå fremme hele tiden, i en tung skål, der ikke vælter. Vandet skiftes dagligt, og skålen skrubbes ugentligt med desinfektionsmiddel til dyr.

Læs mere: Luftfugtighed, sprøjtning og ventilation

LYS OG UVB

Arten er nataktiv, men skal have en fast dag-nat-rytme. Lyset tændes 12 timer om dagen om sommeren og skrues ned til omkring 10 timer om vinteren, styret af et ur.

Arten kan leve uden UVB, men UVB anbefales, fordi det regulerer døgnrytme og hormoner og giver slangen alt det D-vitamin, den har brug for. Arten hører til Ferguson-zone 2. Brug et T5 HO-rør på 5-6 %, der dækker hele soleplettens længde og sidder over det varme område. Sigt efter et UV-indeks på 2-3 ved slangens ryg på soleplettens overflade. Med røret over et net er afstanden ca. 25-33 cm, uden net ca. 35-43 cm. Skift røret hver 12. måned, selv om det stadig lyser.

FODER

Antaresia childreni spiser mus og små rotter af en størrelse, der passer til slangen. Bytte skal være optøet og varmet til 32-38 °C i en pose i varmt vand. Brug en fodringspincet med bløde spidser, fordi slangen slår hårdt til. Tilbyd helst frosne og optøede dyr frem for levende.

Unger fodres hver 7.-10. dag, voksne hver 2.-3. uge. Byttet skal veje omkring 10 % af slangens vægt eller være 1-1,5 gange så bredt som slangen på det bredeste sted. Er slangen for tyk, bruges mindre bytte, er den for tynd, fodres der oftere. Nogle dyr er så ivrige, at de bliver fede, så vej og se på kropsformen jævnligt. Voksne kan holde pause med at spise i uger og undertiden i op til seks måneder, især om vinteren. Fodring skal undgås, hvis slangen har været for kold, fordi maden kan rådne i maven.

Variation i bytte er en fordel: unge dyr tager i naturen især firben og frøer, mens voksne også tager gnavere, flagermus og fugle. Unger er til tider svære at få til at tage mus, og nogle skal tilbydes små firben i starten. Hver 4.-6. måltid kan byttet pudres let med et kombineret kalk- og vitamintilskud.

Læs mere: Kalk, vitaminer og tilskud

ADFÆRD OG HÅNDTERING

A. childreni er rolig og tåler håndtering, men unge dyr er nervøse og kan bide eller rejse sig og slå. De vænner sig til håndtering. Lad en ny slange være i fred i omkring to uger, og begynd først at håndtere den, når den spiser jævnligt. Start med højst 5 minutter ad gangen, og tag slangen tilbage i terrariet, når den er rolig. Håndtér herefter mindst en gang om ugen og højst en gang om dagen.

Lad slangen kravle op på hånden i stedet for at gribe den, og understøt så meget af kroppen som muligt. Brug langsomme bevægelser. Håndtér den ikke de første dage efter et måltid og ikke, når den skifter hud og har mælkeblå øjne. Slangen bider sjældent, men er meget fødeivrig, så vask hænder først, så de ikke lugter af bytte.

Slanger skjuler sygdom. Et tilsyn af en dyrlæge med erfaring i krybdyr hver 6.-12. måned er en god vane.

Avl

KØNSMODENHED OG KØNSBESTEMMELSE

Kønsbestemmelse sker med sonde og skal udføres af en erfaren person eller dyrlæge, fordi forkert brug kan give alvorlige skader. Forskellen på kønnene er lille, men hunnerne bliver lidt længere og tungere. Hanner er kønsmodne efter omkring 18 måneder og vejer da 120-300 g, men enkelte hanner modnes meget tidligt og småt. Hunner er som regel mindst 3 år og 350-500 g, før de lægger første gang.

PARRING

Arten yngler let. Parringen udløses af en kølig periode om vinteren: nattemperaturen sænkes gradvist til omkring 22 °C i 6-8 uger, mens dagtemperaturen holdes på omkring 27 °C og soleplettens 30-32 °C kun tændes om dagen. Parrene sættes sammen et par uger inde i perioden. Nattemperaturen hæves derefter gradvist igen. Parringerne fortsætter i seks til otte uger.

Hanner må ikke holdes sammen i parringstiden, fordi de kæmper og kan skade hinanden. Nogle hanner holder pause med at spise, mens de er parringsklare.

ÆGLÆGNING OG KULD

Ægløsningen ses som en tydelig hævelse i den bageste del af kroppen og varer 8-12 timer, så den kan nemt overses. Hunnen skifter hud få dage efter, og æggene lægges 21-30 dage efter hudskiftet. Hunnen mister ofte appetitten før ægløsningen.

Kuldet er 8-12 æg, og det kan i sjældne tilfælde være op til 25. Hunnen ruller sig om æggene og ryster af og til for at holde dem varme. Hun er en omhyggelig mor.

INKUBATION

Æggene kan blive hos hunnen eller flyttes til en inkubator. Flyttes de, lægges æggene i en høj beholder med let fugtet vermiculit i den stilling, de blev lagt. Inkubationstemperaturen er omkring 31 °C, og æggene klækker efter 45-49 dage, hos hunnen efter omkring 7 uger. Luftfugtigheden i inkubatoren er ikke dokumenteret.

Ungerne kommer ud af ægget inden for et døgn, efter at de har skåret hul i skallen.

Læs mere: Inkubation af æg

OPDRÆT AF UNGER

Nyklækkede unger vejer omkring 8 g og er meget små. Hold dem enkeltvis i små, flugtsikre bokse med køkkenrulle som underlag, og hold lidt af papiret fugtigt, så første hudskifte går godt. Det sker 9-14 dage efter klækningen. Kannibalisme er set blandt unger, så de skal adskilles med det samme.

Første fodring begynder et par uger efter første hudskifte. Det sværeste ved opdræt af arten er at få ungerne til at tage mus, fordi de i naturen spiser firben og frøer. Små firben eller frøer kan være nødvendige i starten.

Sundhed og typiske fejl

Antaresia childreni er hårdfør, og de fleste problemer skyldes forkert temperatur eller fodring. Typiske problemer er:

- Hvæsende vejrtrækning, slim eller åbent gab. Det kræver dyrlæge.
- Vanskelige hudskift. De skyldes oftest forkert temperatur, sjældnere forkert luftfugtighed.
- Opkast, når slangen fodres uden nok varme bagefter eller håndteres for tidligt efter et måltid.
- Fedme, fordi mange dyr tager imod al den mad, de tilbydes.
- Længere perioder uden appetit uden for de kølige måneder, sløvhed, diarré og unormale bevægelser.
- Forbrændinger ved direkte kontakt med en varmekilde.

Kontakt en dyrlæge med erfaring i krybdyr, hvis slangen viser et af tegnene ovenfor eller taber sig mærkbart. Nye dyr holdes adskilt fra andre krybdyr i en karantæneperiode, før de sættes sammen med resten af samlingen.

Spørg altid dine kloge bekendte

Vejledningen er et godt sted at begynde, men den kan ikke erstatte erfaring. Dyr er forskellige, og meget af det vigtigste lærer man af dem, der har holdt arten i årevis. Tal med en avler, en erfaren holder eller en dyrlæge med forstand på krybdyr og padder, før du anskaffer dyret - og igen, hvis noget ser forkert ud.